

diato & pappo plumoso distinguitur. Quibus notis addi potest, flores non glomeratim, sed sparsim nasci.

Capenses sunt, quæ mihi adhuc innotuerunt, hujus generis species, & huc referri debent, quæ Xeranthemi nomine a *Rajo* ex *Phytophylacio* *Sherardino* describuntur *Hist. Plant. Tom. III. p. 181.* nempe (1) *Xeranthemum Africanum*, *Gnaphalii* foliis tomentosis, foliis & squamarum summitatibus ferrugineis *num. 5.* (2) *Xeranthemum Africanum* foliis tomentosis, ad *Conyzam* mediam accedentibus, floribus exterius pallide ferrugineis *n. 6.* (3) *Xeranthemum Africanum* foliis tomentosis, ad *Conyzam* mediam accedentibus brevioribus, flore maximo, pallide sulphureo, umbone protuberante *n. 7.* (4) *Xeranthemum Africanum* perenne, *Gnaphalii* foliis tomentosis majoribus *n. 8.* (5) *Xeranthemum Africanum* ramosum, foliis tomentosis minoribus creberrimis, floribus albis maximis, umbone magno protuberante, apicibus nigris insigni *n. 9.* (6) *Xeranthemum Africanum* ramosum, flore minore albo lucido, foliolis minimis lævibus, cauli & ramulis appressis *n. 10.* (7) *Xeranthemum Africanum* ramosum, floribus albis paulo majoribus, foliis *Gnaphalii* angustis oblongis, caulem & ramulos ad ipsos usque flores cingentibus *n. 11.* Quæ species vocatur, *Helichrysum Africanum lanuginosum latifolium*, calyce floris argenteo amplissimo *Oldenl. Inst. R. Herb. p. 453.* de qua observandum, quod ei pappus pilosus sit, quo non obstante, ob calycem & reliquas partes similes huc referri debet. Ceteris vero omnibus, dempta proxime sequenti specie, pappus plumosus est. Nempe est hæc (8) *Xeranthemum Africanum* ramosum, *Gnaphalii* foliis angustioribus tomentosis oblongis, floribus albis magnis, apicibus nigris *Raj. Ibid. p. 182. n. 12.* (9) *Chrysocome* seu *Argyrocome* *Africana* ericoides, flore sulphureo *Breyer. Pr. Prim.* quæ species sextæ similis, nec ab ea, nisi calycis colore, differre videtur: (10) *Xeranthemum Capense* *Tartonaire* folio *Petro. Gazoph. Tab. V. fig. 10.* (11) *Xeranthemum Africanum* imis *Gnaphalii* foliis, supernis vero cupressimis teretifoliis, flore maximo, *Persicæ* colore *Pluk. Amaltb. p. 213. Tab. 449. fig. 4.* Quæ omnes species in *Phytophylacio* *Sherardino* servantur & præter has alia, olim dicta (12) *Xeranthemum Africanum* ramosum, foliis tomentosis minoribus, floribus albis maximis, umbone niveo, squamarum summitatibus externe ferrugineis, quam *Rajus* in *Schedula Historiæ suæ* intulisse scripsit, (solebat autem plantis sibi a *Guil. Sherardo* communicatis hac ratione subscribere, *Entr.*) sed improvise ea fuit ommissa; hæc vero est præsens nostra planta, quæ in *Ind. Alt. Hort. Lugd. Bat. p. 121. n. 15.* dicta fuit, *Elichrysum Africanum argenteum repens*, flore pulchro magno albo, disco aureo.

Cauliculis ea est tenuibus, infirmis & procumbentibus, e quibus frequentes nascuntur ramuli tenues etiam, (eadem tamen cum cauliculis crassitudine præditi) crebris foliis, basi sua ramulos aliquousque amplectentibus vestiti, *Polii* vulgaris foliis similibus, lanugine argentea utrinque obductis, subter ramulorum juniorum exortum reliquis nonnihil latioribus, subter capitula vero longioribus & angustioribus.

Ceterum capitula in pediculis foliatis nascuntur, nunc solitaria, nunc duo triave non longe ab invicem distantia, satis grandia, quorum calyx e squamis sat latis exfuccis, subfuscis, glabris componitur, e quo velut in *Xeranthemo*, sed e numerosioribus

F. 415.

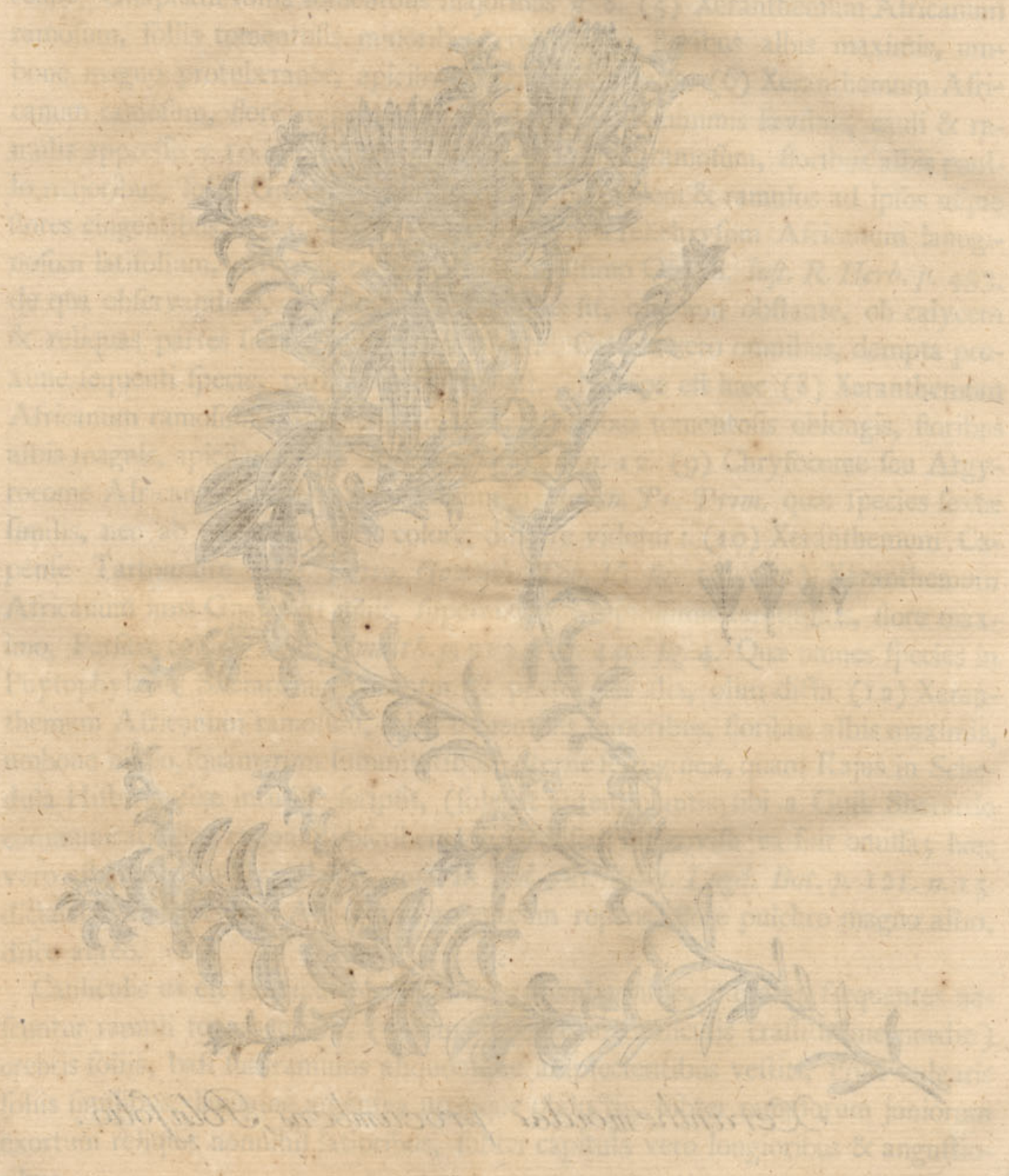

Xeranthemoides procumbens, Polifolio.

data & pappo plumoso distinguitur. Cuius rosetis addi potest, flores non glo-
merati, sed sparsi nati.

112222

Capites sunt, quibus utraque involucra, hinc generis hinc, & hinc re-
spondebant, quae Xeranthemi nomines a Roy & Pterophylacti. Synonyma
serbatur *Hist. Plant. Tom III. p. 131.* utique (1) Xeranthemum Africanum,
Gnaphalium foliis tomentos, foliis & squamatum summatibus longioribus, vix 4
(2) Xeranthemum Africanum foliis tomentos, ad Conyram median axillaris
vix, floribus exaribus pallide ferrugineis n. 6. (3) Xeranthemum Africanum foliis
luis tomentos, ad Conyram median axillaris brevioribus, flore maximo,
pallide sulphureo, utrobique protuberantibus n. 7. (4) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 8. (5) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 9. (6) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 10. (7) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 11. (8) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 12. (9) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 13. (10) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 14. (11) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 15. (12) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 16. (13) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 17. (14) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 18. (15) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 19. (16) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 20.

Capites sunt, quibus utraque involucra, hinc generis hinc, & hinc re-
spondebant, quae Xeranthemi nomines a Roy & Pterophylacti. Synonyma
serbatur *Hist. Plant. Tom III. p. 131.* utique (1) Xeranthemum Africanum,
Gnaphalium foliis tomentos, foliis & squamatum summatibus longioribus, vix 4
(2) Xeranthemum Africanum foliis tomentos, ad Conyram median axillaris
vix, floribus exaribus pallide ferrugineis n. 6. (3) Xeranthemum Africanum foliis
luis tomentos, ad Conyram median axillaris brevioribus, flore maximo,
pallide sulphureo, utrobique protuberantibus n. 7. (4) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 8. (5) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 9. (6) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 10. (7) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 11. (8) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 12. (9) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 13. (10) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 14. (11) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 15. (12) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 16. (13) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 17. (14) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 18. (15) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 19. (16) Xeranthemum Africanum
recte, Gnaphalium foliis tomentos, n. 20.

HORTUS BOTANICUS

Suaeda frutescens folia repulchra recta formis

F. 416.

Yucca arborescens, foliis rigidioribus, rectis serratis.

rosioribus foliis constans, duplex nempe & triplex corona foliorum cuspidatorum exsuccorum enascitur, sole lucente expansorum & argenteo nitore resplendentium, eo absente conniventium, quibus continetur discus papposus, obsoletius argenteus, in quo flosculi locantur numerosi parvi, vix prominentes, flavi, in quinque exiles lacinias divisi, seminibus insidentes gracilibus, pappo oblongo tenui, per lentem plumoso, terminatis, qui flosculi seorsum in margine figura 1. & 2. naturali, 3. & 4. aucta magnitudine exhibentur. Perennis est planta, florens apud nos Junio mense, provecta ex Promontorio Bonæ Spei.

An Aster gnaphaloides, flore albo Cap. Bonæ Spei, ten Rhyne *Breyne. Exot. Plant. Cent. p. 179?*

**YUCCA ARBORESCENS, FOLIIS RIGIDIORIBUS,
RECTIS, SERRATIS T. CCCXXIII. F. 416.**

YUCCA vulgaris, si gloriosæ denominationem mereri visa fuit Herbariæ rei Scriptoribus, hæc sane & sequens species gloriosiores merito censendæ erunt, ceu quæ non tantum statura, sed & florum, in thyrsum speciosum digestorum numero illam longe antecellunt. Stirps quum primum floreret, quod undecimo vel duodecimo circiter ætatis anno contingebat, septem & amplius pedum longitudinem complebat, caudice cinereo, robusto, brachii amplioris crassitie, ad trium pedum longitudinem foliis nudato, cortice cinereo, versus basim magis æquabili, (scabro tamen) in medio & subter folia transversim, a foliis deciduis rimoso & subfusco, inde ad duorum & amplius pedum longitudinem frequentibus foliis, undique latiuscula basi ex caudice orientibus, vestito, foliis inferioribus pendentibus & quotannis, prout nova in fastigio succrescunt, emorientibus, subfuscis, quæ succedunt, horizontali situ positæ, reliquis plerisque oblique surrectis, & tandem in medio seu corde plantæ erectis, longitudine in his dodrantem, in ceteris pedem, sesquipedem & duos fere pedes æquante, latitudine sesqui & biunciali. Quæ folia a caudice medio radiatim extant, glabra, recta, rigida, concava, ex latiore basi nonnihil contracta, in medio sensim ampliata, inde pedetentim angustata & mucrone feroci nigro-purpureo terminata, reliqua parte viridia, aut leviter circa margines & subinde in medio purpurantia, marginibus frequentibus crenis rigidis asperatis substantia interiori filamentosa, in funes & telas, cannabinis longe firmiores, texti apta, & ad lectos penfiles Indorum, *Hamacks* dictos, expetita.

Inter media folia, Augusti mensis fine scapum protrudit coni ab initio, dein thyrsi figura; nempe septimanarum aliquot spatio complementum acquisivit, & ad duorum pedum longitudinem procrevit, sesquipollicis crassitie, virens, striatus, squamis mox ab ortu oblongis, obscure purpureis alternatim undique vestitus, vacuis, seu floribus inferius destitutis, biunciali vero & triunciali a basi distantia flores proferebat, primo e singulis squamis singulos, mox binos in utramque squamæ partem pendentes, dein præter gemellos illos pendulos flores, ramuli ex horum medio nascebantur subteretes (hinc inde nonnihil sulcati) ex herbaceo albicantes, (squamis ad florum ortum purpurascentibus, iis, quæ in scapo nascuntur, similibus, sed longe minoribus præditi) binos, ternos, hinc quinos & septenos

nos flores gerentes, numero in singulis, prout summitati appropinquant, denuo decrefcente, donec ad solitarios in summo scapo flores ventum fuerit. Quoniam vero ramuli & flores brevi distantia circa scapum medium oriuntur, & valde frequentes sunt (numero florum centenarium excedente) fit ut thyrsus densus & speciosus inde exfurgat, quamvis is plantæ magnitudini non satis respondeat, brevior enim pro totius altitudine videtur, & scapi pars inferior, ni mox ab imo floribus obtegeretur, & si paullo altius supra folia circumvallantia affurgeret, non parum gratiæ toti stirpi inde accederet.

Ceterum flores, antequam explicantur, oblongi sunt, & Lili in explicati figuram habent, in medio & versus basim ex herbaceo albicantes, versus extremitatem obscure purpurascens, dein Tulipæ instar hiant, postea nolarum instar conniventes pendent, inodori, candidi, marginibus & subinde medio exteriorum petalorum striis & maculis purpureis distinctis. Nempe singuli flores in sex crassiuscula petala, invicem pæne æqualia (tria interiora ad basim contractiora, in medio vero nonnihil latiora sunt, quam exteriora) dividuntur, petalis tribus interioribus ad fundum usque divisis, exterioribus ad basim cohærentibus & cum interioribus connexis, unde proprie monopetalos & campaniformes esse flores colligitur, qui alias hexapetali esse videntur. Qui flores de inferiori thyrsi parte explicabantur, hinc ad medios, & tandem ad superiores expansionis ordo lente transibat, & floridus thyrsus duos circiter menses (forte quod serius floreret & Hibernaculo illata esset stirps, ubi a Sole & vento libera erat planta) perstabat; quibus peractis, toti pedetentim cum embryonibus defluerunt flores, & fructus visendi spem præciderunt. Embryones autem in mediis floribus hærebant oblongi & satis crassi, obtuse trigoni & tricapsulares, in summitate rugosi & orificio triquetro terminati, coloris hac parte candidi, reliqua pallidissime virentis, quos stamina circumstabant sex candidissima, latiuscula & compressa, in summitate crassiora, subteretia, recurva, tenuiter, si per vitrum lenticulare inspicerentur, crenata & rugosa, apicibus pro petalorum ratione perexiguis luteolis striatis terminata.

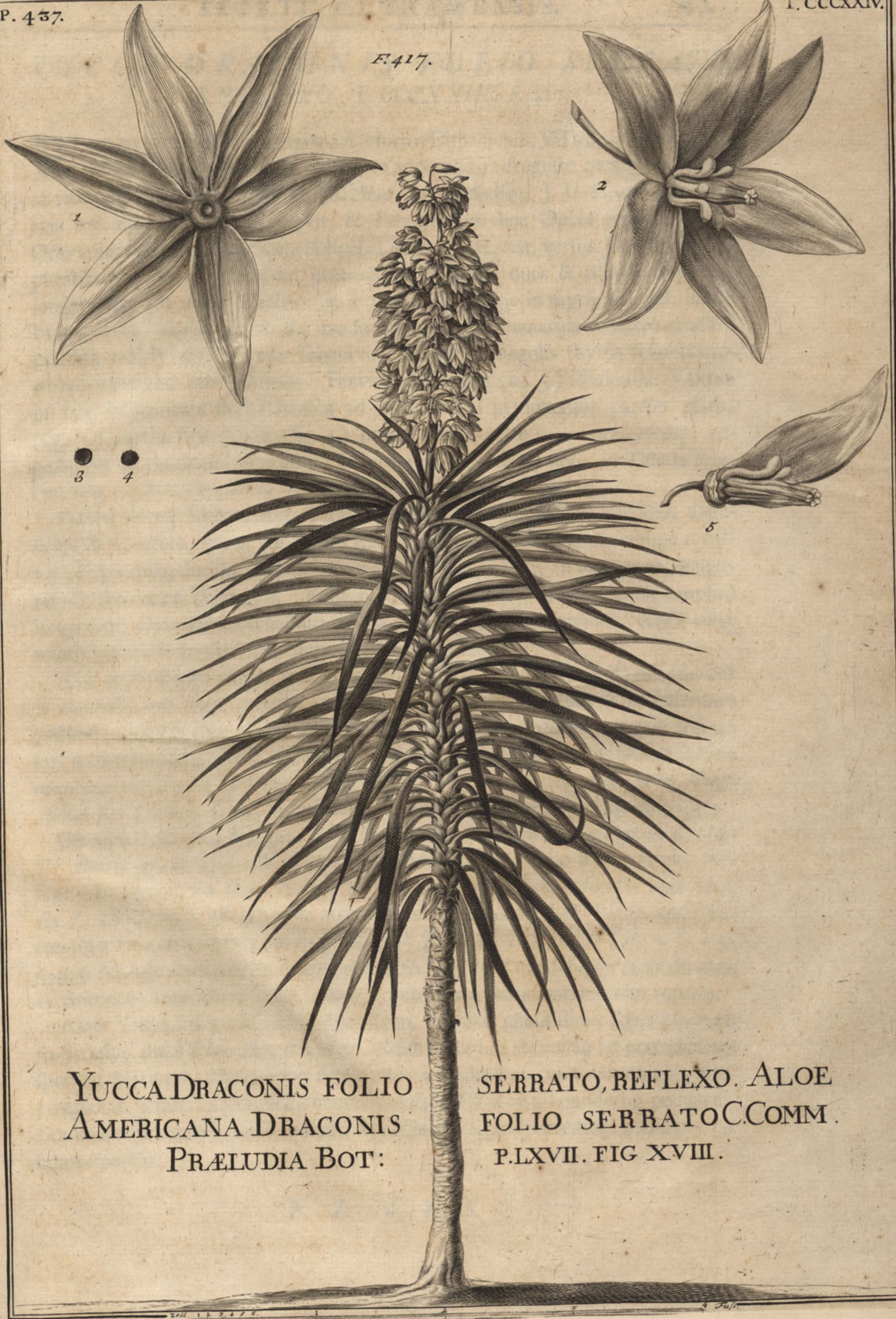
Seorsum figura 1. folium magnitudine naturali, figura 2. ramus floridus humo defixus, & figura 3. flos magis expansus exhibentur, ex quibus de totius plantæ magnitudinis portione iudicium facere licet. Porro stamina cum apicibus figura 4. & 5. itemque embryones figura 6. & 7. magnitudine naturali incisa sunt.

Vulgaris Yucca a nostra differt, quod humilior sit & folia minus rigida, nec crenata, colore casto prædita, proferat; floribus porro non in thyrso, sed in racemis sparsim uno versu nascentibus, petalis minus striatis, sed maculis tessellatim distinctis, quibus notis & a sequenti specie distinguitur.

Synonyma ejus sunt: Henequen *Ovied. Chron. Lib. 7. Cap. 10.* Aloë foliis Yuccæ, ex Horto Fageliano *Schol. Bot. Par. p. 32.* Aloë Yuccæ foliis caulescens, ex Vera Cruce *Par. Bat. Prodr. p. 306.* Pluk. *Alm. p. 19. Tab. 256. fig. 4.* Aloë Americana Yuccæ folio arborefcens *Kiggel. Cat. Hort. Beaum. p. 5. C. Comm. Præel. Bot. p. 64. Tab. 14.* cujus figura Plukenetiana aliquanto melior est, in qua ceteroquin, ceu in illa, flores desiderantur, & folia justo rariora facta sunt; crenæ porro foliorum in utraque non exprimuntur, non quod careat planta, sed quod non valde observabiles sint, nec in figura minore exprimi queunt. Aloë Yuccæ foliis, *Silk-Grass Cat. Jam. p. 118. Hist. Vol. I. p. 249.*

TUCCA

F. 417.

YUCCA DRACONIS FOLIO
 AMERICANA DRACONIS
 PRÆLUDIA BOT:

SERRATO, REFLEXO. ALOE
 FOLIO SERRATO C.COMM.
 P.LXVII. FIG XVIII.

SERRATO REFLEXO. ALOE
 TOLIO SERRATO COMM
 PLANT. FIG. XVIII.

YUCCA DRACONIS TOLIO
 AMERICANA DRACONIS
 PRAEUIDIA BOT.

YUCCA DRACONIS FOLIO SERRATO,
REFLEXO T. CCCXXIV. F. 417.

PLURES hujus speciei stirpes alit Hortus Elthamensis, sed ætatis ad flores ferendos non satis provectæ. Eos vero anno 1729. Augusto mense tulit planta vicenaria Hamburgi in Horto Jo. Henr. de Sprekelsen, J. U. L. qui ejus figuram æri nitidissime incidi curavit, & Tabulam pro hoc Opere ornando dedit. Octo autem pedum altitudinem obtinebat dicta planta, cum versus Julii finem, explicatis in medio foliis scapum protruderet floridum, duos & dimidium pedem longum, in quo flores similiter ac in præcedenti specie in thyrsum digesti hærebant penduli, simili, ac in illa, modo orientes, sed immaculato lacteo candore præditi, odoris haud jucundi, subgravis, floribus in singulis thyrsis sesquicentnarium numerum attingentibus. Embryo & stamina (fig. 5.) illi similia. Vascula in tria loculamenta divisa semina ad maturitatem perduxerunt partim plana, (fig. 3.) partim subrotunda, (fig. 4.) nempe altera parte tumidiora, cornea, rugosa, per maturitatem nigricantia. Ceterum observandum, flores in Tabula seorsum (fig. 1. & 2.) appictos, ad flaccescentes videri effigiatos.

Plantæ Horti Elthamensis sesqui & bicubitales folia habent longiora, angustiora & teneriora, quam præcedens species, reflexa, circa medium nempe incurvata & pendula, lucida, saturatius viridia, minus concava, in mucronem longiorem & tenuiorem desinentia. Folia autem unciam lata, duos pedes & amplius longa sunt, Draconis arboris foliis similia, sed per margines crenata, crenis ceteroquin priori non majoribus, quin potius tenerioribus.

Aliæ hujus speciei plantæ sunt cubitales & minores, in quibus folia minora sunt & concava, nec æque reflexa, quoniam videlicet breviora sunt & se sustentare possunt. Sunt & aliæ plantæ foliis obscure purpureis præditæ, quas non nisi colore a ceteris distinguere queo, quæ an species diversæ, vel varietates saltem sint, de terminari nequit, donec flores olim tulerint. Figura Aloës purpureæ lævis *Munt. Aloëd. p. 15. Phyt. T. 94.* his quadantenus respondet, sed non æque descriptio.

Ceterum descriptio & figura hujus ad juniorem plantam facta exstat in *C. Com-Pr. Bot. p. 42. & 67. T. 16.* Aloës Americanæ Draconis folio serrato titulo. Reliqua ejus Synonyma sunt: Tacori in Kayana & Wiapack nascentia folia *Clus. Ex. L. II. C. 21. p. 48.* Draconi arbori affinis Americana *C. B. Pin. p. 506.* Tacori folia Draconis arboris similia *J. B. Hist. Pl. Tom. I. Part. I. Lib. 3. C. 210. p. 405.* Aloë Americana non spinosa glabra, *Silk-grafs Barbadiensium Hort. Beaum.* ex citatione Commelini, quod nomen in ipso Horto Beaumontiano non reperio.

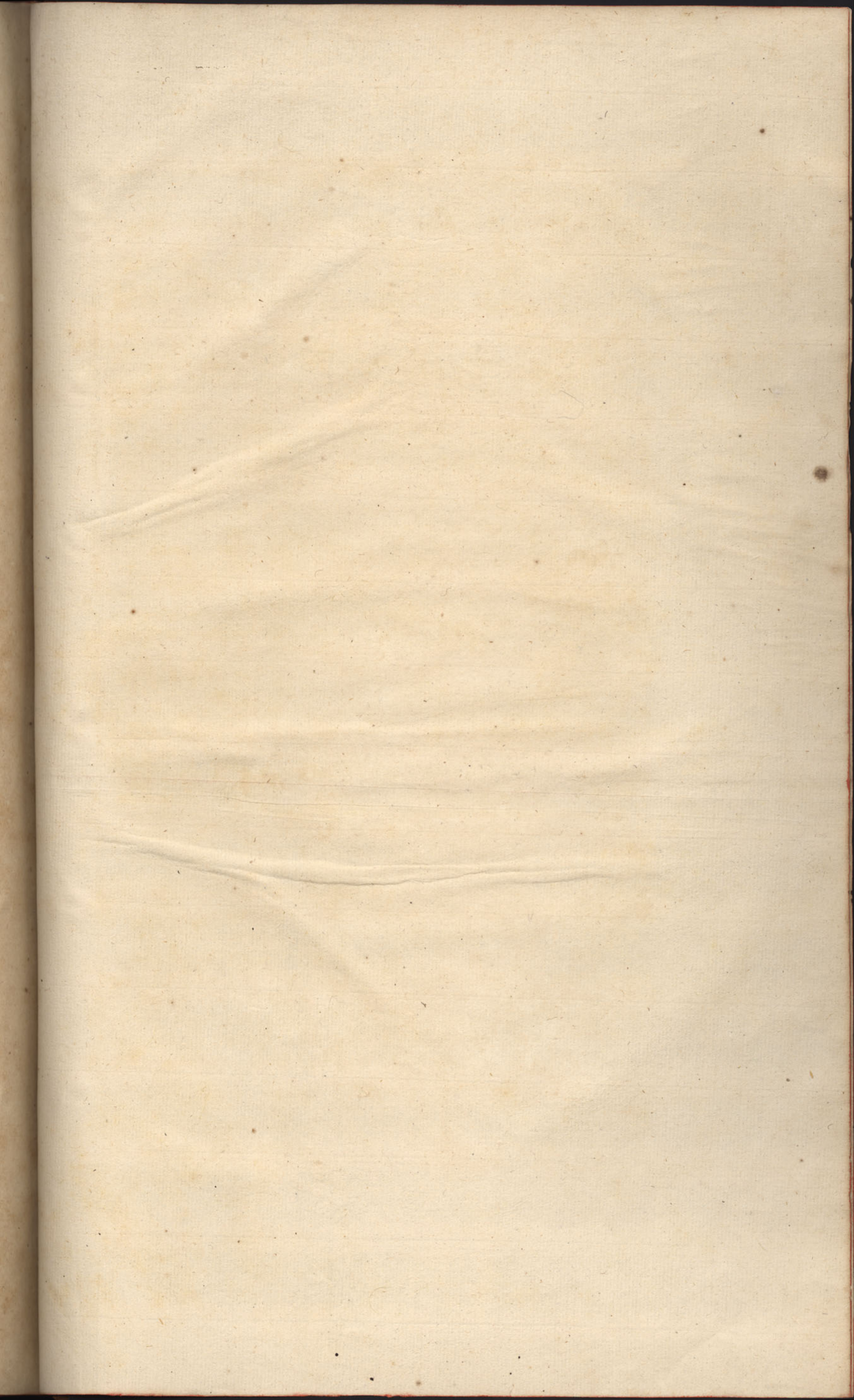
Aloë Yuccæ foliis caulescens Floridana, ad oras minutissimis ferris asperata, fructu eduli dulci *Pluk. Amalth. p. 10.* utrum hujus loci sit, vel an ad præcedentem speciem pertineat, adeoque bis recensetur a Plukenetio, non determino. Hujus quidem semina ex Carolina, nomine Aloës vel Yuccæ ad duodecim pedum altitudinem assurgentis, missa fuerunt, sed foliorum figura præcedenti melius, quam huic respondet.

Addenda & Corrigenda.

- Pag. 25. Ad Ananæ hanc speciem referenda videtur, Ananas folio vix ferrato *Boerb. Ind. Alt. Part. II. p. 83. n. 5.*
- P. 36. Arbuscula Afra, folio aculeato Ilicis, &c. videtur Camphorata Capensis, Eryngii minoris folio Pet. Hort. Sicc. n. 9. *Raj. Hist. Plant. Tom. III. App. p. 243.*
- P. 39. Aster Chenopodii folio annuus, flore ingenti specioso per Mercatores Russicos e Sinarum Imperio, & procul dubio e Septentrionalibus provinciis, quas dicti mercatores præcipue adeunt, delatus fuit. Quæ planta hoc anno 1732. varietatem elegantem subiit; flores nempe tulit candidos & quosdam variegatos.
- P. 58. Bryonia Bonariensis Fici folio, folia etiam valde bene respondent Anguriæ Americanæ, fructu echinato eduli *Inst. R. Herb. p. 107.* Quoniam autem Fici folia notiora sunt, ideo ab iis denominationem & differentiam desumimus.
- P. 63. Post lin. 4. Istæ stirpes & quæ ab illis natæ sunt, folia sane habent, quam nostra planta, angustiora, superne magis glauca, inferne non raro purpurascens; quæ quidem diversam faciem habent & differentem speciem indicare videntur. Ejus plantæ aliquot Horto Elthamensi illatæ sunt, quæ ubi annosiores factæ fuerint & flores olim dederint, docebunt, an vere distincta species sit. Ceteroquin folia illarum melius respondent figuris Clusii & Plukenetii, quam nostræ speciei folia.
- P. 64. post lin. 9. Antephorbii planta illa, quæ in flores erupit, fortuito eos tulit in Dn. Chester Caldario Horti, quem colit in agro Glocestriensi, loco dicto *Knowl*, de qua sequentia transcripsit Jo. Powers: Stirpem fuisse circiter decennem, valde ramosam, foliis omnino destitutam, in olla capaci neglectim repositam: in hujus ramorum summitatibus quinque vel sex comparuisse capitula florida, singula in singulis ramis, quæ mox deciderint præter unum alterumve, quod in florem abierit Senecioni non abfimilem.
- P. 111. Corona Regalis ortum debet Horto Badmingtoniensi, ubi triginta retro annis e seminibus peregre acceptis prima glivit planta, & ab hac materna planta in Hortum Dirrhamsensem, indeque in Elthamsensem pervenit.
- P. 142. Fabaginis Capensis frutescentis majoris fructus a minori specie plurimum differt; eum vero nonnisi ficcum observare licuit, membranaceum, quadripinnatum seu quatuor alis instructum, singula in singulis alarum cavitatibus semina fusca oblonga, modice compressa continentem, ea forma, qua num. 1. & 2. fructus & semen seorsum in Tabula adsculpta sunt.
- P. 148. Fruticem Virginianum trifolium, Ulmi famaris *Banist.* in aliis postea Hortis flores tulisse observavi numerosos, in racemis, quam nobiscum, amplioribus dispositos, fructus etiam vidi foliaceos viridantes, magis, quam in figura nostra, laxos & sparsos.
- P. 224. post lin. ult. Huc referenda & eadem videtur, Smilax (forte) lenis, folio anguloso hederaceo *Cæt. Hist. Nat. Car. p. 51. T. 51.*

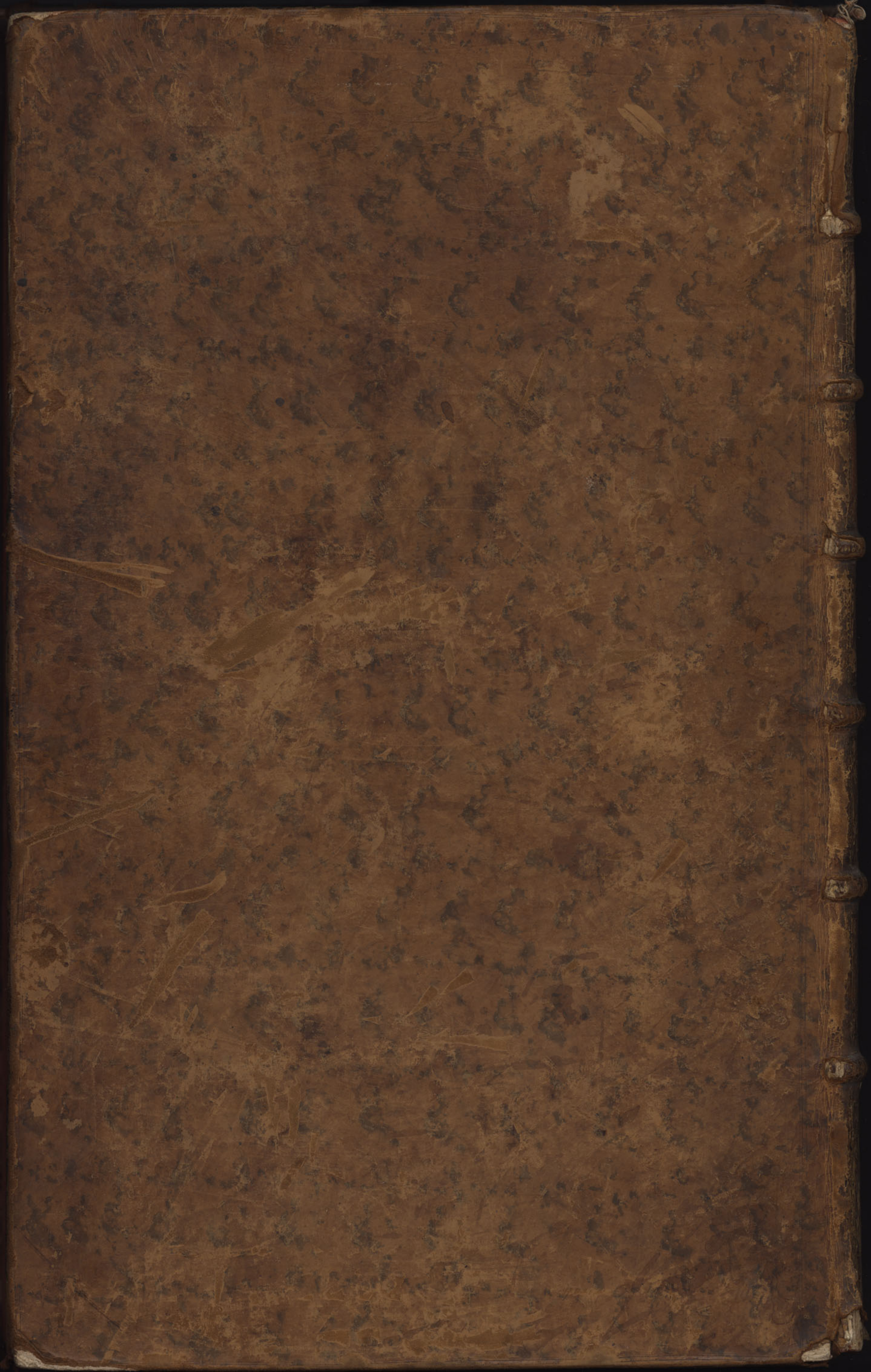
ERRATA.

Pag.	lin.	pro	lege	Pag.	lin.	pro	lege	Pag.	lin.	pro	lege
13.	11.	fronte,	fronti.	77.	40.	spici,	spicis.	297.	25.	quorum,	quarum.
---	---	Nalalbabathu,	Nalalbatu	91.	17.	Flore,	Floræ.	346.	15.	prædita,	præditi.
---	14.	Halicacab,	Halicacabo.	147.	24.	crassitie,	crassitie.	---	ult.	sententias,	sententis.
---	32.	depicta,	depictæ.	161.	33.	oliorum,	foliorum.	362.	ult.	excrefcint,	excrefcit.
15.	28.	videntur,	videantur.	189.	6.	compositis,	composita.	373.	32.	pressa,	pressu.
17.	25.	Comemelino,	Commelino.	196.	37.	veluti,	velluti.	377.	27.	caudicantia,	candicantia.
23.	19.	duodecenalibus,	duodecennalibus.	210.	22.	ungules,	ungues.	381.	14.	Thefaurarii,	Thefaurario.
27.	5.	179,	1719.	235.	42.	succofsa,	succofa.	384.	22.	cui,	cum.
64.	22.	rotunda,	rotundo.	268.	20.	maturefcant,	maturefcunt.	390.	17.	amplicaulam,	amplexicaulem.
68.	1.	conjugati,	conjugatis.	---	33.	auranti,	aurantio.	423.	29.	Vilago,	Vilcago.

PLAN-RARI

HORTI

ELTHAMEN

TOM II